

Bisatser med struket *ha* som stilmarkör

David Håkansson

Institutionen för nordiska språk, Uppsala universitet

Sara Stymne

Institutionen för lingvistik och filologi, Uppsala universitet

Carin Östman

Institutionen för nordiska språk, Uppsala universitet

Det är välkänt att bisatser i modern svenska kan konstrueras utan finit *ha*: *Man kunde se, att hon nyligen kommit från landet*. Möjligheten att konstruera bisatser med ensamt supinum uppkommer under äldre nysvensk tid, och andelen *ha*-lösa bisatser ökar snabbt i svenskan fr.o.m. slutet av 1600-talet (se vidare Bäckström 2019 och Östman 2002). Under 1800-talet förefaller konstruktion med ensamt supinum haft något av en storhetstid. Därefter förskjuts variationsmönstret och bisatser med utsatt *ha* vinner ny terräng (jfr Thelander 2007:51 f.). I vårt föredrag ska vi redovisa en studie av växlingen mellan utsatt och utelämnat *ha* i bisatser från 1800-tal och tidigt 1900-tal. Utöver att studera förändringar i frekvens över tid ska vi redovisa en jämförelse av hur litterär dialog förhåller sig till annan samtida text i syfte att belysa hur bisatser med struket *ha* kan fungera som stilmarkör. Studien har genomförts som en del av projektet *Hur skönlitteraturen gjorde svenskan modern* som bedrivs med stöd av Vetenskapsrådet.

Referenser

- Bäckström, L. (2019). Etableringen av *ha*-bortfall i svenskan. Göteborg.
Thelander, M. (2007). ”De där befängda modärna idéerna ...” Svenskt dramaspråk och det moderna genombrottet. I: L. Wollin, A. Saarukka & U. Stroh-Wollin (red.): Studier i svensk språkhistoria 9 (s. 35–63). Åbo Akademi.
Östman, C. (2002). Bisatser med utelämnat finit *ha* i dramadialog från 1700-talet. *Folkmålsstudier* 41, 233–242.